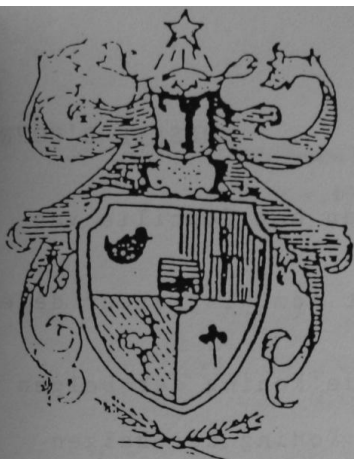

M^r & Mme Henri STEENWEGEN
Processieweg 66
3300 TIENEN

Afgiftekantoor 3320 HOEGAARDEN

tydschrift

FAMILIESCHOON

DRIEMAANDELIJKS
TRIMESTRIEL

Anno XXXVI

nr. 197
II/1995

De V. Geslachten
Les V. Lignages

Hoegaarden

Verantw. uitgever A. VEROEVEREN

ERERAAD

CONSEIL D'HONNEUR

- + Z.E.H. Henri Peeters, Pastoor en Landdeken van het Concilie van Hoegaarden
- + Sieur J.M. Lowet-Oury, Président d'honneur et Administrateur délégué de la Raffinerie et Sucrerie du Grand-Pont
- + Dhr. L. Borremans, Ere-Ambassadeur van Z.M. de Koning der Belgen
- Dhr. G. Puttevils, Ere-Ambassadeur van Z.M. de Koning der Belgen
- Dhr. Baron Charles Roberti de Winghe, Ere-Notaris
- Z.E.H. J. Vandervelpen, Deken van Hoegaarden

BESCHERMRAAD

COMITE DE PATRONAGE

College van Burgemeester en Schepenen van Hoegaarden

Museum 't Nieuwhuys - Stichting Julien Van Nerum - VZW Hoegaarden

REDACTIE

Maurice Dodion
Lelielaan 34
3191 HEVER
Tel. (015)61 43 24

REDACTION

PRK

000-0895026-07
Confrerie der V Geslachten
HOEGAARDEN

CCP

trimestriële uitgave

édition trimestrielle

van nr. 1 (april 1960) tot nr 192 (lente 1994) door H. Van Nerum (1923-1994)

du n° 1 (avril 1960) au n° 192 (printemps 1994) par H. Van Nerum (1923-1994)

Art. 770 Een leven in dienst van familie, Hoegaarden en Vaderland: Hubert Van Nerum (1923-1994) (deel 1)

1. *Wapenschrift en wapenattest bij wijze van inleiding*

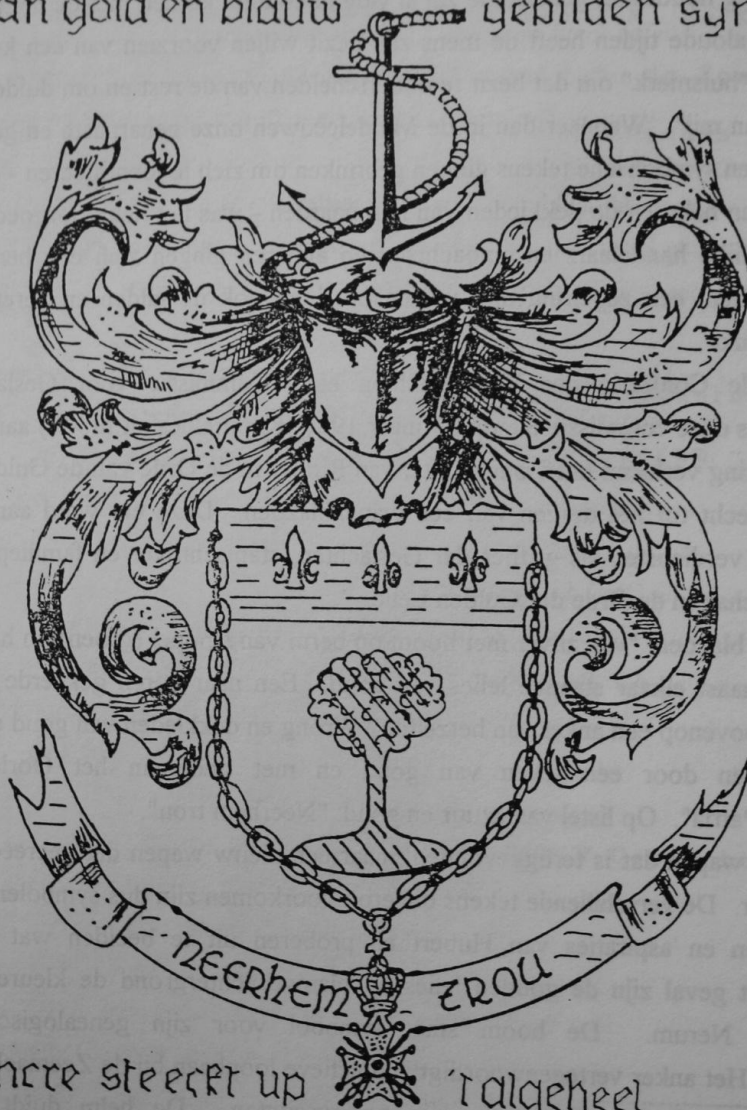
Al wie zich actief bezig houdt met genealogie zal al vlug in contact komen met de heraldiek of wapenkunde. Sinds aloude tijden heeft de mens zijn bezit willen voorzien van een kenmerk, een eigen teken, een "huiskerk" om dat bezit te onderscheiden van de rest en om duidelijk aan te tonen "dit is nu van mij". Wanneer dan in de Middeleeuwen onze geharnaste en gehelmde ridders helle kleuren en symbolische tekens gingen gebruiken om zich te identificeren - eerst op hun schild, dan op hun helm en de dekkleden van hun paarden - was het hek voorgoed van de dam. Ook de stedelijke handelaars en ambachtslui en anderen gingen zich een herkenbaar uithangbord aanschaffen, een zegelring met wapen op.... en ook de gilden en verenigingen deden mettertijd evenzo.

Zo is er ook in de Confrerie der V Geslachten een "Commissie voor Geslacht- en Wapenkunde". Het is deze commissie die op 23 maar 1980 (Kapittelbesluit nr. 31) aan Hubert Van Nerum de toelating verleend heeft om de titel van Ridder in de Orde van de Gulden Lelie te voeren, met het recht tot het dragen van een wapenblazoen. Deze eer werd aan Hubert toegekend voor zijn verdiensten als griffier der Geslachten, stamschrijver en familiepromotor en voor zijn Ridderschap in de Orde der Gulden Lelie.

Beschrijving van het blazoen: "van zilver met boom op berm van sinopel (groen), in hoofd van azuur (blauw) drie naast elkaar staande lelies van goud. Een naar voren gekeerde gesloten helm van goud met bovenop een anker van hetzelfde. Wronk en dekkleden van goud en azuur. Het schild omhangen door een teken van goud en met onderaan het Oorlogskruis. Wapenspreuk "Pro Patria". Op listel van azuur en goud: "Neerhem trou".

Dit is dus geen oud wapen dat is teruggevonden, maar een nieuw wapen dat gecreëerd is ter ere van de ontvanger. De verschillende tekens die erop voorkomen zijn dus symbolen voor de diepste betrachtingen en aspiraties van Hubert en proberen uit te beelden wat hem het dierbaarst is. In dit geval zijn de gouden lelies op blauwe achtergrond de kleuren en het symbool van Van Nerum. De boom staat symbool voor zijn genealogische inzet (stamboomkunde). Het anker vertegenwoordigt zijn actieve loopbaan bij de Zeemacht (1951-1979) en het kruis onderaan staat voor zijn oorlogscitaten. De helm duidt op zijn riddervaardigheid en de wapenkreet "Neerhem trou" getuigt van trouwheid aan zijn geslacht.

Al fuert eyn skilde van silver scone
 Met van sinopele eyenen boome
 En in 't hoofde van t firmament
 Dye gulden lelye up azuren velt
 Oick eyn helme ende lambrequin
 Die van gold en blauw gebilden syn

Eyn ancre steeckt up 't algeheel
 Besongen door die minnestreel
 Ende onderaen 't blasoene
 'T kreuze syn's oorlogksroeme
 So siet tu oick die waepenkreel
 "Neerhem trou" in vreugd ende leed

2. Het oorlogsverleden van Hubert: Verzet tegen het Nazisme

2.1 De 18 dagen van mei 1940

Het wapenschild van Hubert is omhangen door een teken van goud met onderaan het oorlogskruis. Deze eerste verwijzing naar het oorlogsverleden van Hubert wordt nog expliciet aangevuld door de wapenspreuk die hij koos en niets verbergt van zijn gezindheid tegenover het duurzame vaderland "Pro Patria". De strijd voor het Belgische vaderland tijdens de tweede wereldoorlog was voor Hubert geen bevlieging van een jonge man van 17 jaar, want heel zijn verdere leven heeft hij actief als militair en later na zijn pensionering in de Vriendenkring van de Zeemacht en in de weerstandsorganisaties, ten dienste gesteld van dat voor hem zo dierbaar België.

Eerbied voor de dragers van het

OORLOGSKRUIS

het zijn Belgen uit één stuk

Namen, zijn voor eeuwig vermeld in onze geschiedenis.
Zij herinneren aan gevechten, en heldhaftige daden.
Plaatsen waar zoveel dapperen slechte dagen kenden
En bij duizenden stierven om België te redden.

LUIK, ANTWERPEN, DIKSMUIDE en de boorden van de Yzer,
Tonelen van stormlopen met blanke wapens,
U hebt deze strijders zien sneuvelen, onze vaders,
Welke, door hun offer, de lawine stopten !

In de maand mei veertig namen wij over,
Als Panzers en Stukas ons kwamen verpletteren,
Wij hadden duidelijk gebrek aan middelen,
En, het hart vol woede, diende wij de strijd te staken !

Waar velen onder ons, leden van de "Weerstand",
hebben dapper gevochten tegen de vijandige "mof".
Anderen bereikten Engeland, lange Spanje en Frankrijk,
Of ondergingen de martelingen der concentratiekampen.

Nu bent U "Kinderen van het Vaderland".
Uw gevechten, uw smarten, werden niet vergeten
Een nationale wet wenst ze te verheerlijken
En, met het "OORLOGSKRUIS" werd u vereerd !

Het juweel dat deze erkentelijkheid vereeuwigd
is geen beloning voor de rang, noch ancienniteit,
noch hoge ambten, noch adellijke geboorte,
Hij is het herkenningsteken der zelfverloochening,
van het lijden, der gevaren !

Voor zekere oningewijden verwijst het lint, met twee kleuren,
Het rood voor het bloed dat vloeide en het groen voor de hoop.
De boodschap welke uitgaat van het kruis en de zwaarden,
Zegt dat de weg zwaar was om de overwinning te behalen.

Man, vooral jonge, indien u op uw weg een "oude" kruist
welke, zijn Oorlogskruis, waardig draagt,
Toon dan door uw houding, dat het niet te vergeefs is geweest
Dat hij alles heeft gegeven ter verdediging van "Uw Land" !

Vrije vertaling.

LA CROIX DE GUERRE

ce sont des Belges à part entière

Des noms, dans notre histoire, sont gravés pour toujours.
Ils rappellent des combats, des actions héroïques.
Des lieux où tant de braves connurent des mauvais jours
Et périrent par milliers pour sauver la Belgique.

LIEGE, ANVERS, DIXMUDE et les bords de l'Yser,
Théâtres des assauts menés à l'arme blanche,
Vous avez vu tomber ces combattants, nos pères,
Qui, par leur sacrifice, arrêtaient l'avalanche !

Nous primes le relais au mois de mai quarante,
Quand Panzers et Stukas vinrent nous écraser,
Nous manquions de moyens, de façon évidente,
Et, le cœur plein de rage, on dut capituler !

Mais beaucoup d'entre nous, membres de la «Résistance»,
Ont lutté vaillamment contre l'agresseur leuton.
D'autres gagnèrent l'Angleterre, par l'Espagne, la France,
Ou souffrirent le martyr de la «concentration».

Vous voilà situés «Enfants de la Patrie».
Vos combats, vos douleurs ne sont pas oubliés
Une loi nationale veut qu'on les magnifie
Et, de la «CROIX DE GUERRE», on vous a honorés !

Le bijou qui consacre cette reconnaissance
Ne récompense pas le grade, ni l'ancienneté,
Ni les hautes fonctions, ni la noble naissance,
Il marque l'abnégation, la souffrance, les dangers !

Le ruban, de deux tons, montre à certains profanes
Le rouge du sang versé et le vert de l'espoir.
De la croix et des glaives, le message qui émane
Dit que la route est dure pour atteindre la gloire.

Homme, jeune surtout, si tu croises en chemin
Un «vieux» qui, dignement, porte la Croix de Guerre,
Montre, par ton attitude, que ce n'est pas en vain
Qu'il a beaucoup donné pour défendre «Ta Terre» !

Ook voor Tienen is vrijdag 10 mei 1940 een zeer droevige dag ondanks een stralende zon aan de heldere hemel. Het ongewone ochtendlawaai dat veroorzaakt wordt door de soldaten van het 4e Lansiersregiment die naar hun stellingen lopen buiten de stad wekt de stadsbewoners uit hun slaap. Met verschrikte slaapogen en bleke gezichten hangen mensen uit de ramen en komen vervolgens schuchter uit hun huizen, elkaar bevragend wat er gaande is. En dan gebeurt het! Heel hoog aan de hemel verschijnen vreemde, zwart-grijze ronkende tuigen die dreigend en somber als een dondergeroffel naderen. "Duitsers" schreeuwt de angstige stem van een man die een verrekijker in de hand heeft en de zwarte kruisen op de vliegtuigen heeft opgemerkt. Doodsbenauwd en sprakeloos lijken de mensen aan de grond genageld, niet wetend wat aan te vangen. Zij schijnen wel verlamd! In groot aantal cirkelen de Stukas nu boven de stad en over het vliegveld van Goetsenhoven. De dood valt neer uit de duikende vliegtuigen, niets of niemand ontziend. Tienen, zoals vele andere steden, betaalt een hoge tol. Lijken liggen her en der onder het puin van ingestorte huizen.

De soldaten in hun stellingen worden bestookt, geweend en geschreeuwd, gehuild en gevloekt, gekerm en getier, het baat niet.

Dan zijn de bommenwerpers weg. Voorzichtig wordt er ergens een deur geopend en langzaam en onzeker verschijnt een hoofd in de opening. Alleen het gekerm en gekreun van gewonden, het gerochel van stervenden, verbreekt nu nog de akelige stilte. Wanhopig staat hier een man te kijken naar de puinen van zijn huis waaronder zijn vrouw ligt. Daar klopt een ander aan bij zijn geboort. Wanneer de jonge Hubert de schuilkelder verlaat ziet hij zo de straat vol onbeholpen hulpeloze mensen en schreiende kinderen, vol hartverscheurend geroep dat van onder de puinhopen komt. Hij voegt zich bij een wachtende groep mensen, want wachten deed iedereen zonder te weten naar wat. Iedereen voelt zich getroffen tot in het diepste van zijn wezen door die laffe aanvallen. Plots roept iemand: "Vooruit mannen, steek de handen uit, er liggen mensen te sterven". De eerste reddingswerken vangt aan. Dat is dan de eerste kennismaking met hen die zich het "Herrenvolk" noemen en ons hun "Kultur" brengen.

In de morgen van die akelige dag verneemt ook Hubert langs de radio dat het oorlog is. Pantserdivisies van von Bock en von Rundstedt waren bij dageraad over onze grenzen getrokken en ook Frankrijk en Nederland binnengevallen. Vliegvelden, militaire installaties, maar ook de burgerbevolking wordt onmeedogend bestookt en beschoten door de Luftwaffe van Göring.

Aufruf des Führers an die Soldaten der Westfront

„Soldaten der Westfront!“

Die Stunde des entscheidendsten Kampfes für die deutsche Nation ist gekommen.

Seit 300 Jahren war es das Ziel der englischen und französischen Machthaber, jede wirkliche Konsolidierung Europas zu verhindern, vor allem aber Deutschland in Schwäche und Ohnmacht zu erhalten. Zu diesem Zwecke hat allein Frankreich in zwei Jahrhunderten an Deutschland 31mal den Krieg erklärt.

Seit Jahrzehnten ist es aber auch das Ziel der britischen Weltbeherrscher, Deutschland unter allen Umständen an seiner Einigung zu verhindern, dem Reich aber jene Lebensgüter zu verweigern, die zur Erhaltung eines 80-Millionen-Volkes notwendig sind.

England und Frankreich haben diese ihre Politik durchgeführt, ohne sich um das Regime zu kümmern, das jeweils in Deutschland herrschte. Was sie treffen wollten, war immer das deutsche Volk. Ihre verantwortlichen Männer geben dieses Ziel auch heute ganz offen zu. Deutschland soll zerschlagen und in lauter kleine Staaten aufgelöst werden. Dann verliert das Reich seine politische Macht und damit die Möglichkeit, dem deutschen Volke seine Lebensrechte auf dieser Erde zu sichern.

Aus diesem Grunde hat man auch alle meine Friedensversuche zurückgewiesen und uns am 3. September vorigen Jahres den Krieg erklärt.

Das deutsche Volk hatte keinen Haß und keine Feindschaft zum englischen oder zum französischen Volke. Es steht aber heute vor der Frage, ob es leben oder ob es untergehen will.

In wenigen Wochen hatten die tapferen Truppen unserer Armeen den von England und Frankreich vorgeschickten polnischen Gegner niedergeworfen und damit die Gefahr aus dem Osten beseitigt. Daraufhin haben England und Frankreich beschlossen, Deutschland vom Norden her anzugreifen. Seit dem 9. April hat die deutsche Wehrmacht auch diesen Versuch im Keim erstickt.

Nun ist das eingetroffen, was wir schon seit vielen Monaten immer als eine drohende Gefahr vor uns sahen. England und Frankreich versuchen unter Anwendung eines gigantischen Ablenkungsmanövers im Südosten Europas über Holland und Belgien zum Ruhrgebiet vorzustoßen.

Soldaten der Westfront!

Damit ist die Stunde nun für euch gekommen, der heute beginnende Kampf entscheidet das Schicksal der deutschen Nation für die nächsten tausend Jahre.

Tut jetzt eure Pflicht!

Das deutsche Volk ist mit seinen Segenswünschen bei euch.

Berlin, 10. Mai 1940.

Adolf Hitler.“

Al tegen de avond van de 10e mei wordt een bres geslagen bij het fort van Eben-Emael en brengt het 6e Duitse Leger onder von Reichenau zware verliezen toe aan de verdedigers. Rond de middag van zaterdag 11 mei valt het fort. Dan rukken de Duitsers op in de richting van Tongeren en bedreigen het achtergebied van de Franse verkenningseenheden van het 12e Kurassiers die zich terugtrekken op St. Truiden.

Een nieuwe verdedigingslijn langs de Gete dringt zich op, een lijn die door de Lansiersregimenten wordt bezet. De 3e Franse Divisie bezet haar stellingen van Tienen over Hannuit tot Hoei. In de namiddag krijgen de Lansiers hun vuurdoop.

Zenuwachtig luistert de bevolking naar de radioberichten. Voortdurend rijden Franse gemotorizeerde eenheden door Tienen om het aanrukkend leger van von Reichenau tot stilstand te brengen.

Diezelfde zaterdagavond, wanneer de Belgische troepen bij St. Truiden in eerste voeling treden met vooruitgeschoven vijandelijke verkenningseenheden, merkt Hubert in de Driemolenstraat aan de Getebrug een man op die vluchtig een kaart inkijkt en zich even snel uit de voeten maakt. Waren er niet overal te lande schikkingen genomen om zich te verweren tegen gebeurlijke landingen van valschermspringers en spionnen van de 5e kolonne? Werd de bevolking niet gewaarschuwd tegen sabotage? De 17 jarige Hubert verwittigt dadelijk zijn oom adjudant Florimont Vanhelmont die een Belgisch officier waarschuwt. Deze laat de verdachte nazetten die aan de suikerfabriek kan aangehouden worden. Hij wordt in het bezit gevonden van een Duitse stafkaart van de 5e kolonne en van ontploffingslonten.

Op zondag 12 mei moet de tussenstelling aan de Gete in actie treden. Maar de talloze vluchtelingen belemmeren aanzienlijk de krijgsverrichtingen en de troepentoevoer. In eindeloze slierten strompelen vermoeide mensen immer verder. Hun leven redden en aan de vijand ontsnappen is hun doel. Rond de middag verneemt Hubert dat het Belgische leger in aftocht strijdt en zich terugtrekt op de Gete. De luchtaanvallen nemen opnieuw toe naargelang het front dichterbij komt. Opnieuw vlucht iedereen in de schuilkelders om te bidden en te beven, te wenen en te hopen. Langs de radio worden alle mannen van 16 tot 35 jaar opgeroepen te vertrekken om aan de vijand te ontsnappen en het leger te vervoegen.

Hubert die moderne Humaniora loopt aan het Koninklijk Atheneum te Tienen zal vanaf het uitbreken van de oorlog zijn humaniorastudies stopzetten. Hij wendt zich tot de staf van het 4e Lansiersregiment te Tienen om als oorlogsvrijwilliger te worden aangeworven, maar zo simpel was het niet. Het behoort niet tot hun bevoegdheid en hij wordt naar een hoger echelon verwezen, maar waar deze zich te velde bevindt mocht niet meer worden meegedeeld. Een officier telefoneert, maar daar wordt naar een wervingsbureau verwezen, waarvan niemand wist waar dit zich bevond. De heersende paniekstemming zorgt voor tegenstrijdige informatie zodat zijn poging mislukt. Hij gaat dan vrijwillig zijn diensten aanbieden bij een bevoorradingsmagazijn van een fuseliers-eskadron in de Driemolenstraat gelegd, waar hij trouwens woont en goed bevriend is met de manschappen. Hij helpt er munitiekoffers en materiaal verslepen dat bestemd is voor de verdedigingsstellingen buiten de stad. Daar wordt hem beloofd dat hij mee mag vertrekken met het eskadron zo hiertoe het bevel zou komen. Desnoods zouden ze hem in één der kamions verbergen. Deze abnormale en onreglementaire belofte klinkt in de oren van Hubert te mooi om waar te zijn.

Ondertussen gaat de droeve werkelijkheid verden. Ten zuiden van Tienen liggen de 2e en 3e Franse DLM (licht gemechaniseerde divisies) eenheden opgesteld tot Hoei, over een front van 40 km. Rond 08.00 u vallen die zondag de Duitse tanks Crehen aan en gedurende de ganse voormiddag woedt de strijd in alle hevigheid. De Duitsers lijden echter zware verliezen en

verschillende krijgsgevangenen worden langs Tienen doorgevoerd. Maar de Duitsers slagen er toch in, bij het vallen van de duisternis, om door te dringen tot Wansin en Jaudrain. Enkele Engelse gevechtswagens zijn tijdens de dag tot Tienen en Hoegaarden doorgedrongen, maar vervoegen bij het vallen van de avond terug hun stellingen achter de KW-lijn bij Leuven.

Maandag 13 mei is een zware en lange dag. Talloze Franse afweerstukken staan opgesteld. Van overal komen versterkingen toe, want het opperbevel wil aan de Gete de Duitse opmars zolang mogelijk tegenhouden. Doortrekkende Franse kurassiers worden uitbundig toegewuifd. Samen met de lanseniers knapt Hubert allerlei karweien op en biedt hulp waar het kan.

De afgelopen nacht deden zich verscheidene ontploffingen voor en rond 05.30 uur gingen de Fransen in de richting van Crehen tot de tegenaanval over. Nu worden de luchtaanvallen heviger. Te Grimde (bij Tienen) vliegt een munitietrein in de lucht. Geweldige explosies doen de grond dreunen. Bruggen worden getroffen en blokken beton vliegen in het rond. Aan alle kanten heerst een oorverdovend lawaai. De slag aan de Gete is begonnen.

De vijand heeft in de nacht voldoende troepen samengebracht om de sleutelstellingen rond Tienen aan te vallen. Machinegeweren knetteren, bommen vallen gevaarlijk dicht, huizen storten in en mensen sterven zonder groet noch kruis. Een obus slaat vlakbij in, alles wordt opgetild, een reeks ontploffingen volgt. Een gedeelte van het keldergewelf begeeft. Schrapnels vliegen in het rond. De oorlog woedt in alle hevigheid. Gedruis, gehuil, getier en geschreeuw mengen zich door elkaar. Zal de wereld vergaan?

Omstreeks 10 uur breekt de aanval los in de sector van Neerheylysssem, maar dank zij een doeltreffende artilleriesteun blijven de stellingen tussen Laar en Opheylysssem behouden. Meer zuidwaarts vallen 80 pantsers Orp le Grand en Orp le Petit aan, waar de Fransen moeten wijken op Noduwez, Marilles en Jauche.

Het 7e escadron van het 4e Lanseniersregiment dat in stelling ligt rond Hoegaarden, krijgt rond de middag versterking van het 2e regt. Jagers te Paard. Gesteund door tanks van het 3e Lanseniers, gaan zij tot een uitval over in de richting van Goetsenhoven en Neerheylysssem, om voeling te behouden met de Fransen.

Ondertussen zijn 200 pantsers van het 3e Duitse Pr. Div. over de Kleine Gete getrokken en verdrijven rond 14 uur de Fransen uit Noduwez, Marilles en Jauche. Te 16 uur is de Duitse druk zo groot dat de frontzone ten zuiden van Tienen onhoudbaar wordt. Evenmin kan het 3e Lanseniers tussen Tienen en Halen beletten dat de 14e Div. van het 11e Korps (dat samen met het Korps van Hoeppner het 6e leger van von Reichenau uitmaakt in de legergroep B van von Bock) hun stellingen overrompelt en de Gete oversteekt. Door de brede doorbraak ten noorden van Tienen dreigt het 4e Lanseniers te Tienen omsingeld te worden. Te 23 uur wordt dan ook de algemene terugtocht bevolen om de stad van de vernieling te sparen. De Lanseniers trekken af in de richting van Leuven, terwijl de Franse Kurassiers afzakken naar Tourinnes. Een escadron blijft ter plaatse om de aftocht te dekken en de vijand zolang mogelijk op te houden aan de poorten van Tienen. Rond 02.00 uur in de nacht wordt de laatste brug opgeblazen en verlaat ook dit escadron de stad. Het schieten houdt op. De Duitsers hebben de slag van Gete gewonnen. Het escadron dat in de Driemolenstraat lag, verlaat de stad rond 23 uur. Hubert staat aan de laatste kamion, maar een officier weigert hem te laten instappen omdat het indruiste tegen alle reglementen. Zijn laatste hoop is in rook opgegaan.

Wat gaat er nu gebeuren? De stad is zonder verdediging! De vijand kan elk ogenblik binnenvallen. Iedereen loopt weer naar de schuilkelders. De uren kruipen traag voorbij en de angst wordt groter naarmate het wachten duurt. "Zal het zo erg worden als in 1914?" denken de ouderen. Iemand begint te bidden....

Rond 04.00 's morgens, het is dinsdag 14 mei, trekken de eerste Duitsers de stad binnen, beloerd vanachter gordijnen door de Tienenaars. Ze lijken niet zo boos en ze delen zelfs lekkernijen uit. Zonder onderbreking trekken de Duitsers door de stad. Hubert verbijt zijn machteloze woede. Menen die Duitsers misschien dat zij met hun vals gedoe alles weer kunnen goedmaken? "Als vijand zijn ze gekomen, als vijand zullen zij behandeld worden" denkt Hubert. Zo eindigt de eerste dag van de bezetting met ontgoocheling en verbittering, in haat en verkropte woede.

Résumé

Hubert Van Nerum (1923-94) ou une vie consacrée à la famille, à Hoegaarden et à son pays

1. Blason accordé par la Commission Héraldique de la Confrérie le 23 mars 1980 à Hubert Van Nerum. La Commission voulait révéler les mérites de Hubert comme greffier de la Confrérie et généalogue des 5 grandes familles de Hoegaarden.

Les symboles les plus significatifs sont l'arbre (pour son œuvre généalogique), l'ancre (qui réfère à la Marine où il a passé sa vie professionnelle) et la croix de guerre (pour mettre en lumière ses activités patriotiques pendant la dernière guerre)

2. La deuxième guerre mondiale, période décisive dans la vie de Hubert: le combat contre le Nazisme.

2.1 Le mois de mai 1940

Hubert a 17 ans et est élève à l'Athénée Royale de Tirlemont quand la guerre éclate. Les allemands envahissent notre pays et la première réaction de Hubert est: "Comment puis-je aider mon pays à repousser cet envahisseur brutal?".

Il habite avec ses parents la Driemolenstraat. C'est là qu'il fuit dans un abri quand les bombardements du 10 mai commencent. C'est là aussi qu'il voit les gens désespérés et les premiers morts. C'est également dans la même rue, près de chez lui, que se trouve un magasin de ravitaillement d'un escadron de fuseliers. Quand le gouvernement invite par la radio les hommes de 16 à 35 ans à prendre service dans l'armée, Hubert se présente directement au 4e Régiment de Lanciers à Tienen comme volontaire de guerre. Mais la chose n'était pas si simple et il ne réussit pas à se faire engager.

Art. 771 De afstamming van Hubert Van Nerum (1923-1994)

Hubert Van Nerum is rechtstreeks afstammeling in de 8e generatie van Joannes Van Nerum.

I Joannes x Lucia Wanten

Joannes is vermoedelijk geboren rond 1660/70 en gestorven na 1725.

II Carolus x Barbe Sweerts

Hij is de eerste naamdrager die in de parochieregisters van Hoegaarden ingeschreven staat. Hij vestigde zich als brouwer te Hoegaarden in 1727. Door zijn verwantschap met de Sweertsen werd hij één van de Schepenen in de Regentie of Dorpsbestuur. Het herenhuis dat hij liet bouwen aan de toenmalige Molenwegh is de huidige pastorie. Hij werd als eerste in de grafkelder van de (onvoltooide) nieuwe kerk begraven.

Barbe Sweerts behoorde tot het aanzienlijke geslacht Sweerts dat in de 18e eeuw te Hoegaarden een grote opgang maakte door niet minder dan drie opeenvolgende secretarissen te leveren die de gemeentepolitiek bepaalden. Het pastoorsambt kwam na het overlijden van deken Henricus Peeters (stichter van de studiebeurs) eveneens rechtstreeks in handen van de familie Sweerts.

III Jacobus x Anne Marie Catherine Van Autgaerden

In 1738 geboren als derde zoon van Carolus was hij eigenaar-brouwer en landbouwer. Zijn twee oudere broers hadden voor universitaire studies gekozen. Tot de dood van zijn moeder in 1778 bleef Jacobus de ouderlijke brouwerij verder mee uitbaten; daarna had hij zijn eigen paenhuys. Zijn woonst was het grote huis in de Nieuwstraat waar later Alexander Lories heeft gewoond (nu E. Ourystraat, 3 woningen). Op 16 september 1778 richtte hij samen met zijn broers de Confrerie der Gulden Lelie op. Van 1797 tot 1824 was hij ouderdomsdeken. Hij speelde een rol in de Franse Periode (1795-1815) als één van de leiders van de Conspiratie tegen zijn schoonbroer, de revolutionaire notaris-burgemeester en nationaal agent J.B. Van Autgaerden.

Door zijn toedoen werd in 1819 de studiebeurs-stichting "Deken H Peeters" terug hersteld.

IV Joannes Franciscus x Anna Catharina Aerts

Francis, zoals men hem kortweg noemde werd in het ouderlijk huis geboren als 8e en laatste kind van Jacobus (1785). In 1815 huwde hij met A.C. Aerts (Van Billichout) uit Breisem (onder Kumtich). Als landbouwer woonde hij eerst te Klein Overlaar en dan in een hoeve aan de Nieuwstraat, die eveneens verdwenen is. Toen hij stierf in 1839 was het zijn oudste zoon

Theodoor die de leiding van het erf op zich nam en op de hoeve bleef tot zijn 25e jaar. Dan konden zijn broers het bedrijf voortzetten.

V Theodoor x J Dewelde, xx Th. Dewelde

Theodoor, overgrootvader van Hubert Van Nerum heeft nooit een leidende functie in de gilde bekleed. Maar als iemand met een eigenzinnig en opvliegend karakter, die boven alles van grappen maken hield, heeft hij wel van zich laten spreken. Op de ouderlijke hoeve geboren in 1817 was hij het tweede kind en de eerste zoon van Francis. Eind 1842 trad hij in het huwelijk met Josephine Dewelde. Zij vestigden zich te Klein-Overlaar op het pachthof Dewelde waar hij samen met zijn schoonvader de boerderij uitbaatte. Josephine was daar in 1820 geboren. Zij was de dochter van Jacobus en Joanna Fillet uit Oorbeek, dochter van de burgemeester uit de Revolutietijd. Josephine stierf op 35 jarige leeftijd en in 1860 huwde Theodoor zijn 36 jarige schoonzuster Thérèse. Maar ook zij stierf reeds twee jaar later en Theodoor, bijgenaamd Peck, werd verbitterd op alles en iedereen. Het duurde 10 jaar voor Peck er weer volledig bovenop was en "t Cleyn Paradis" kocht. Hij bleek echter voor het ongeluk geboren te zijn, want niet alleen zijn twee vrouwen, maar ook vijf van de negen kinderen zag hij sterven zodat van zijn zoons alleen Hubert overbleef. Hijzelf overleed in 1881.

VI Hubert x Julie Van Nerum

Hubert de Oude werd geboren in 1848 en was amper 7 jaar toen zijn moeder overleed. Op 15 jarige leeftijd werd hij te Brussel geplaatst bij een bekwaam zadelmaker. Na een omweg langs Opheylissem, Luik en Gilly was hij in 1872 terug te Hoegaarden. Hij begon er als zelfstandige het beroep uit te oefenen en huwde in 1877 zijn kleinnicht Julie Van Nerum, dochter van Livinus en Monique Cipers. Gezien Hubert en Julie verwant waren in de 3e graad, hebben zij dezelfde kwartieren vanaf hun vaderlijke overgrootouders (III Jacobus Van Nerum-Van Autgaerden). Hubert kocht in 1881 het Nieuwhuys waar hij zijn zadel- en gareelmakerij inrichtte en zijn vrouw herberg hield "Bij Prauw" (bijnaam van Hubert). Hij stierf in 1919 en Julie in 1922.

VII Julien x O. Degroot, xx M. Logist

Julien, de vader van Hubert werd in 1881 in 't Nieuwhuys geboren als enige zoon van Hubert de Oude.

Na zijn huwelijk vestigde hij zich te Tienen, waar in 1923 zijn zoon Hubert werd geboren. Na de dood van zijn vader zette hij diens zadel- en gareelmakersberoep verder en behield zijn werkplaats in 't Nieuwhuys. Toen in mei 1940 de tweede wereldoorlog uitbrak, kwam Julien

weer in 't Nieuwhuys wonen dat vanaf 1941 een trefpunt en brievenbus werd van een geallieerd inlichtingsnet. Leontine en Hélène, de zusters van Julien stierven in 1951 en 1952, zodat Julien alleen eigenaar werd van 't Nieuwhuys dat reeds sedert 6 generaties in dezelfde familie was gebleven.

In 1961 werd de "Gulden Lelie", de eeuwenoude familiegilde Van Nerum, weer in het leven geroepen door Hubert, de zoon van Julien, die tot ouderdomsdeken werd uitgeroepen. In november 1963 overleed Julien en Hubert besloot, de laatste wilsbeschikkingen van zijn vader indachtig, van 't Nieuwhuys een museum te maken.

Résumé

- I Hubert Van Nerum est un descendant en ligne directe de Jean Van Nerum (8ième génération).
- II Son fils Charles est le premier Van Nerum qui apparaît dans les tableaux paroissiaux de Hoegaarden. En 1727 il s'établit comme brasseur dans le bourg. Par son mariage avec Barbe Sweerts il devient membre de la famille Sweerts, qui domine Hoegaarden au 18ième siècle.
- III Jacques et ses deux frères érigent la Confrérie de la Lys d'Or en 1778. Lui-même en est doyen de 1797 à 1824. Son beau-frère est J.B. Van Autgaerden, agent national et bourgmestre révolutionnaire pendant la Révolution Française.
- IV François (x A.C. Aerts), 8ième et dernier enfant de Jacques (1785).
- V Théodore († 1881) n'a joué aucun rôle important dans la Confrérie.
- VI Hubert x Julie Van Nerum (mêmes quartiers à partir de III). Julie était fille de Livin et Monique Cipers.
- VII Julien, père de Hubert est né au Nieuwhuys en 1881. Après son mariage il va habiter Tienen, mais sa sellerie reste à Hoegaarden. C'est à Tienen donc que Hubert est né en 1923. En 1940 il déménage à Hoegaarden où il devient en 1961 doyen de la Confrérie de la Lys d'Or, réétabli par son fils Hubert. Hubert a respecté la dernière volonté de son père en transformant le Nieuwhuys en musée.

Art.. 772 Uit het leven van de Confrerie

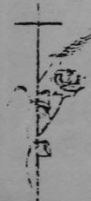
* Correctie aan te brengen in het nummer 196.

Wil op p. 2322 het adres van W. Sweerts, onderdeken van de Raad van de Sweerts Alliantie, verbeteren als volgt: W. Sweerts, Leuvensestraat, 19, 3290 DIEST.

* De Bijz. Eredeken, Ere-notaris Roberti de Winghe laat zich verontschuldigen voor de algemene vergadering van 29 april 1995. Hij is dan op reis naar Istambul met de notarissen van Leuven.

* Op 2 april 1995 overleed de heer Jozef Truyens, echtgenoot van mevrouw Marie Cecile Sweerts. Mevrouw Cecile Sweerts is de zuster van Georges Sweerts, Hoofdraadsheer van de Confrerie en Deken van de Sweerts Alliantie. Voor haar rechtstreekse afstamming van de V Geslachten verwijzen we naar Familieschoon, XXXV (1994), nr 194, p. 2280 (de afstamming van Georges Sweerts).

De Confrerie biedt haar blijken van diep medeleven aan, aan de getroffen familie.

Op zondag 2 april 1995 ontsiep godvruchtig in de Heer te Tienen in het S.G.H.J.,
gesterkt door de genademiddelen van onze Moeder de H.Kerk

DE HEER

Jozef TRUYENS

echtgenoot van mevrouw Marie Cecile SWEERTS

geboren te Oorbeek op 24 februari 1924

Dit melden U met droefheid :

Marie Cecile SWEERTS,

zijn echtgenote :

Raymond en Anne-Marie BILLEN-TRUYENS,

zijn kinderen :

Willem en Sylvia PETRE-TRUYENS,

zijn kleinzoon :

Frederik PETRE,

Roger(t) en Yvonne KETELSLEGGERS-TRUYENS, kinderen en kleinkinderen,

François en Alice TROUCHEAU-TRUYENS, kinderen en kleinkind,

Leon(t) en Irma PHILIPS-TRUYENS, zoon en kleinkinderen,

Rene(t) en Yvonne TRUYENS-ROWIE, kinderen en kleinkinderen,

Robert en Irène EMANUEL-TRUYENS, kinderen en kleinkinderen,

Georges en Maria(t) SWEERTS-MICHIELS en kinderen,

zijn zusters, schoonbroers, schoonzuster, neven en nichten ;

De families TRUYENS, SWEERTS, BOINGEN en KNAEPEN.

De plechtige Eucharistieviering, gevolgd door de teraardebestelling op het kerkhof van
Hoegaarden, waartoe wij U beleefd uitnodigen, zal plaatshebben in de St.-Gorgonius-
kerk te Hoegaarden, op

VRIDAG 7 APRIL 1995 om 10 uur.

Samenkomst aan de kerk.

Gelegenheid tot groeten aan de overledene in de rouwkamer van het uitvaartcentrum
Rummen, Aarschotsesteenweg 50-60 te Tienen, op donderdagavond van 19 tot 20 uur.

HU RUSTE IN VREDE

De familie dankt U bij voorbaat
voor uw aanwezigheid en oprecht medeleven

Rouwadressen :

Nerm 64 - 3320 Hoegaarden

Kalverstraat 24 - 3320 Hoegaarden

Pepijnstraat 44 - 3400 Landen

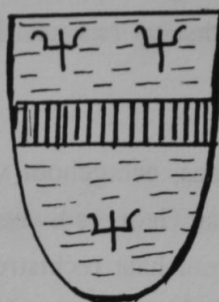
Drukkerij Henckens (016) 76 66 88

Begrafenis Rummen (016) 81 22 61

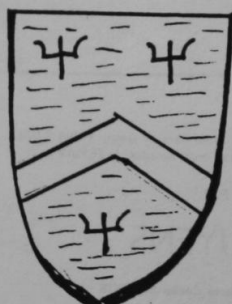
* Raymond Van Nerum heeft een zeer interessante ontdekking gedaan bij zijn opsporingswerk naar de Van Nerums. In het Algemeen Rijksarchief te Brussel bevindt zich het Archief van de familie Helman. Onder het nr 13 wordt de inventaris gegeven van de glasramen van het klooster der Engelse Dominikanessen te Brussel (afgewerkt in 1777).

Er komen de namen en de wapenschilden in voor van

- Van Nerom, meester beeldhouwer (drie gouden lelies op azuur)

- Jean de Henneron (drie gouden lelies op azuur)

Het is voorwaar een merkwaardige ontdekking, die verder moet onderzocht worden.

* Op 2 juni 1995 gaat in het Museum 't Nieuwhuys een spreekbeurt door "De Benedictijnerorde en Alpaïdis" (om 19.30 u), gevolgd door een tentoonstelling vanaf 3 juni. De organisatrice, Mevrouw E. Dedobbeleer staat borg voor een schat aan merkwaardige gegevens. Iedereen van harte welkom!

* Nous remercions Mr. Shillings, mari de Monique Ugeux qui a eu la bonté de signaler la brochure "de Palmprocessie te Hoegaarden", édité par le V.T.B. en 1976. Il l'avait découverte à Redu.

* Vervolg op art. 764 XXXV, 1994, nr 195 i.v.m. de Hoegaardse afstamming van Vansina. Alfred Vansina, burgemeester van Groot-Leuven (1977-1994) heeft een wapen met in het linkerbovenkwartier het wapen van Hoegaarden. Wij zijn gelukkig om dit initiatief dat ons alle eer aandoet.

DE STREEKKANT 2-2-1995

Leuven 2 februari 1995 5

Is de kroon ontbloot?

Vansina ere-burgemeester

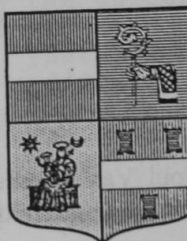
Uit erkentelijkheid voor de diensten die Alfred Vansina aan de Leuvense gemeenschap heeft bewezen, verzoekt een unanieme gemeenteraad de koning hem de titel van ere-burgemeester te verlenen.

Alfred Vansina (*Kessel-Lo 9 juli 1926) was de eerste burgemeester van Groot-Leuven (1977) en bleef dat 18 jaar lang, tot 1 januari van dit jaar. Op eigen verzoek wordt hij thans bij de koning voorgedragen om hem de titel *ere-burgemeester* toe te kennen. De-

Het portret van ere-burgemeester Vansina blijft voorlopig nog in het museum.

salniettemin zal Vansina deze titel niet mogen voeren zolang hij als gemeenteraadslid zetelt. Geen zorg voor Karin Brouwers, CVP-fractieleidster, die hem in haar huldetoespraak al dadelijk met die eretitel aansprak, en dat nog vóór de koning die titel ook toegestaan heeft. Hetgeen Tobback schertsend deed opmerken dat daarmee ongetwijfeld de

kroon ontbloot was. Ook de andere fracties verwoordden hun waardering voor de persoon en de werkwijze van Alfred Vansina. Een erg ongeduldig Rik Dupaux, SP-fractievoorzitter, was zelfs met zijn eloge van gestoken nog vóór de voormalige burgemeester terug in de gotische zaal was weergekeerd. Van appreciatie gesproken. Zoals van elke uittrekkende burgemeester, zal ook de afbeelding van Alfred Vansina in de portretgalerij van het stadhuis worden opgenomen. Het schilderij dat intussen van Vansina werd gemaakt, vond in de ogen van familie en vrienden maar weinig genade. De voormalige burgemeester komt daarop weinig geflatteerd naar voor: té oud, té somber en té mager. Nu wordt voorgesteld een nieuw procédé toe te passen: foto op doek.

Alfred Vansina heeft ook een persoonlijk wapenschild laten samenstellen, bestaande uit vier delen: het wapen van het oude Leuven (een voorvader van Vansina werd in 1716 poorter van de stad), de fusiestad Leuven (Vansina was daar eerste burgemeester van), Kessel-Lo (belangrijke politieke mandaten in die deelgemeente) en Hoegaarden (waarvan voorouder Peeter Van Sinaije afkomstig was).

Vansina's komen uit Hoegaarden

HOEGAARDEN — „Familieschoon“, het Hoegaardse blad van de Vijf Geslachten, publiceert een stamboom van ere-burgemeester Alfred Vansina uit Leuven en een familiewapen. Dat bestaat uit vier delen: de wapens van het oude Leuven, de fusiestad Leuven, Kessel-Lo en Hoegaarden. Ze verwijzen naar de afkomst en naar de politieke activiteit van de actuele voorzitter van de provincieraad.

Petrus Vansina (van Sinaije), stamvader in de zevende graad, werd in juni 1716 poorter van Leuven. Hij was geboren in 1668 in Hoegaarden als zoon van Guilielmus en Margarita Van Mol. Petrus trad in 1710 in Leuven in het huwelijk. Poorter werd hij door een plechtige eedaflegging en een financiële bijdrage van „negen gulls“ voor een brandemmer en als steun aan de vondelingen. Pas dan kon men een ambacht uitoefenen, handel drijven of een openbaar mandaat ambiëren. Vansina's politieke carrière begon bij die „negen gulls“.

Vader Guilielmus was afkomstig uit Maldegem. Hij kreeg in Hoegaarden tien kinderen waarvan de genoemde Petrus. Slechts één dochter trouwde in Hoegaarden. Haar enig kind stierf jong. In Hoegaarden verdwenen de namen Vansina en Van Sina. Het eind van de 17de eeuw bood er trouwens weinig gunstige vooruitzichten. Bijna heel het dorp brandde af in 1672. Vier jaar later brak een epidemie uit en nog vier jaar verder zorgde de winterkoude voor sterfgevallen. (RB)

Uitnodiging

Op **20 mei 1995** wordt vanaf 14 uur het 30-jarig bestaan van de Heemkundige Kring te Hoegaarden plechtig gevierd.

14 u	ontvangst en academische zitting op het gemeentehuis
16 u	inhuldiging stand Hubert Van Nerum (1923-94) in het Museum 't Nieuwhuys door Mw Jeanne Van Nerum-Janssens

Het museum zal bevestigd zijn met de vlaggen van de Confrerie en van de Familiegildes.

De V Geslachten en de Biergilde zullen aantreden in vol ornaat.

De heer Raoul Van Nerum, zoon van Hubert, zal tot voogd van de Biergilde worden aangesteld.

Uitzonderlijk zullen de talrijke medailles en eretekens die aan Hubert werden toegekend te bezichtigen zijn.

Invitation à toutes et à tous

Le **20 mai 1995** le Musée 't Nieuwhuys fête son 30ième anniversaire

14 h	séance académique et réception à la maison communale
16 h	ouverture du stand Hubert Van Nerum (1923-1944) au musée par Mme Jeanne Van Nerum-Janssens.

Les drapeaux de la Confrérie et des Grandes Familles sortiront.

Les V Lignages d'Hoegaarden se mettront en grande tenue.

Sieur Raoul Van Nerum, fils d'Hubert, sera intronisé Tuteur de la Grande Guilde de la Bière d'Hoegaarden.

Exceptionnellement on pourra admirer les multiples décorations acquises par Hubert.

CONFRERIE DER V GESLACHTEN

CONFRERIE DES V LIGNAGES

Stichting 09-12-1741 Fondation

Rechthebbende Geslachten

Servais Sweerts x Angeline Sweerts

Hubert Sweerts x Barbe Van Osmael

Charles Van Nerum x Barbe Sweerts

Henri Hoebancx x Anne Sweerts

Henri Struys x Elisabeth Sweerts

Lignages avants-droit

(De Zwarte Merel/Le Merle Noir)

(Het Groene Klaverblad/ Le Trefl Vert)

(De Gulden Lelie/ Le Lys d'Or)

(Het Zilveren Zwaard/Le Glaive d'Argent)

(De Zilveren Struisvogel/
L'Autruche d'Argent)

BEHEER

Hoofdzetel

't Nieuwhuys
E. Ourystraat 2/4
3320 Hoegaarden
Tel. (016)76 62 94

ADMINISTRATION

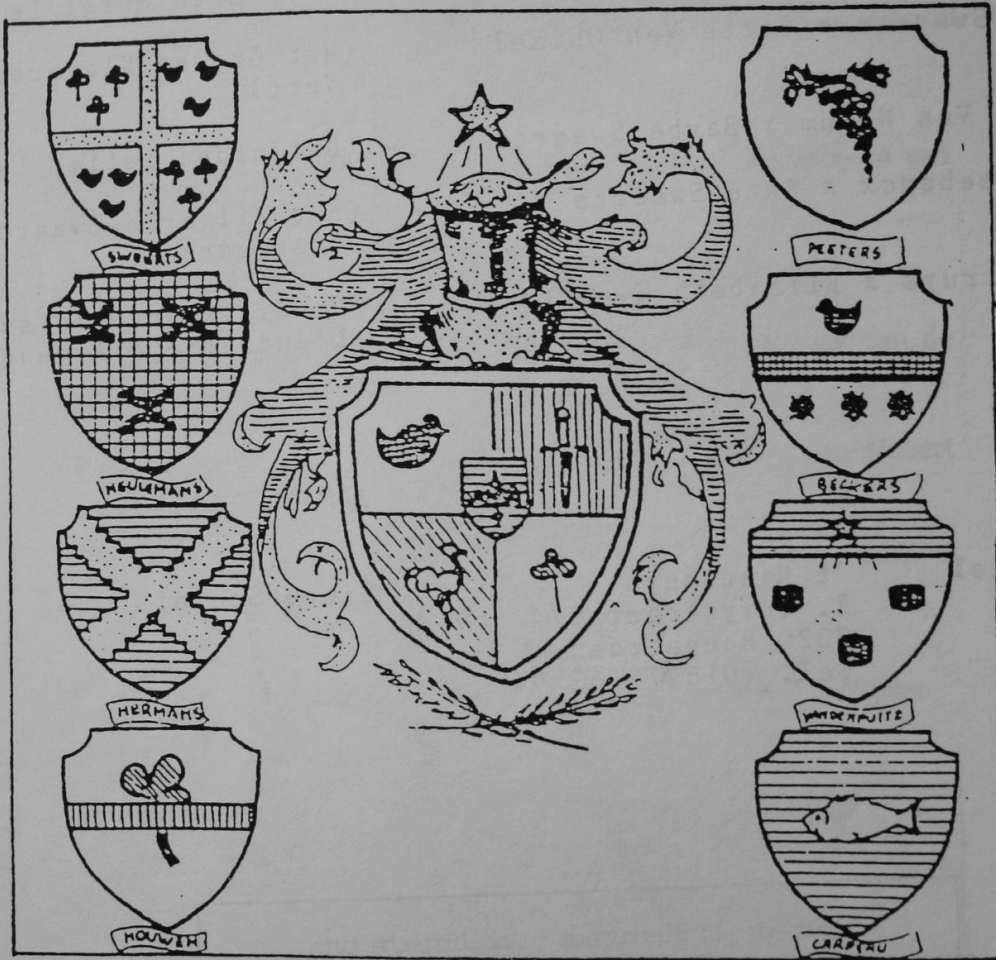
Siège Social

Streek- en Biermuseum - Andaluzische tuin
Taverne "El Paraiso" met Spaanse gerechtenOpen 11-19 u
Wo. en do. alleen groepen (afspraak)Musée régional et de la bière - Jardin Andalouse
Taverne "El Paraiso" - Plats espagnolsOuvert 11-19 h
le mercredi et jeudi sont réservés aux
groupes organisés (sur rendez-vous)

VIEILLE MUNICIPALITE D' HOUGAERDE ET A

A LA GLOIRE DE LA HAUTE ET TRES

LA MEMOIRE DES FAMILLES SWEERTS

ANCETRES DES V LIGNAGES DU BOURG